

AGUSTÍ ALCOBERRO (Pals, Girona, 1958) és doctor en Història i professor d'Història Moderna a la Universitat de Barcelona. En l'àmbit de la història cultural ha publicat, entre altres obres, l'edició crítica de les *Cròniques d'Espanya* de l'humanista Pere Miquel Carbonell (1997, 2 vols.), *Identitat i territori. Textos geogràfics del Renaixement* (2000) i el catàleg de l'exposició *Per bruixa i metzinera. La cacera de bruixes a Catalunya* (2007). S'ha especialitzat en la Guerra de Successió d'Espanya, sobre la qual ha publicat *L'exili austriacista (1713-1747)* (2002, 2 vols.), *La 'Nova Barcelona' del Danubi. La ciutat dels exiliats de la Guerra de Successió* (2011), *Barcelona 1714. Els gravats de la Guerra de Successió* (2013); l'edició del *Diario del sitio y defensa de Barcelona (1713-1714)*, amb Mireia Campabadal i Xevi Camprubí (2009) i de *Cròniques del setge de Barcelona de 1713-1714*, amb Mireia Campabadal (2014); i la direcció científica de les obres col·lectives *Catalunya i la Guerra de Successió* (2006) i *Catalunya 1714-2014. La pervivència de la nació* (2014). Ha coordinat, amb Joaquim Albareda, el congrés internacional *Els tractats d'Utrecht. Clarors i foscors de la Pau. La resistència dels catalans* (2014). Des del 2008 fins al 2014 ha dirigit el Museu d'Història de Catalunya.